

O svatém Václavu, patronu a dědici českém

Adam Václav Michna z Otradovic

1. Sva - tý Vác - la - ve, kní - že náš, věr - ný zá - stup - ce náš, k to -

5
bě Če - cho - vé vo - lá - me, po - mo - ci žá - dá - me.

2. Ó dědici České země, zpomeň na své plémě,
v těžkých bídách postavené, ze všech stran ssoužené.
3. Svatý Václave, nám milý, vůdce skomonilý,
zažeň naše nepřátely, k naší zhoubě smělý.
4. Odvratiž od svého lidu hlad i jinou bídu,
chraň nás od kacířské roty, od sucha, drahoty.
5. Upros, ó svatý Václave, nám povětrí zdravé,
ostříhej lid tvůj poddaný od morové rány!
6. Svatý náš orodovníče, Boží milovníče,
oroduj za svou milou vlast, odvráť všelikou strást.
7. Jediné máme doufání v tvém orodování.
Které jsi chránil na zemi, chraň i na nebi.

Z kancionálu Svatoroční muzika z roku 1661.

Skomonilý – vznešený, smělý – připravené.